

SCI-CONF.COM.UA

**MODERN RESEARCH
IN WORLD SCIENCE**



**PROCEEDINGS OF III INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
JUNE 12-14, 2022**

**LVIV
2022**

MODERN RESEARCH IN WORLD SCIENCE

Proceedings of III International Scientific and Practical Conference

Lviv, Ukraine

12-14 June 2022

Lviv, Ukraine

2022

UDC 001.1

The 3rd International scientific and practical conference “Modern research in world science” (June 12-14, 2022) SPC “Sci-conf.com.ua”, Lviv, Ukraine. 2022. 1867 p.

ISBN 978-966-8219-86-3

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Modern research in world science. Proceedings of the 3rd International scientific and practical conference. SPC “Sci-conf.com.ua”. Lviv, Ukraine. 2022. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/iii-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-modern-research-in-world-science-12-14-iyunya-2022-goda-lvov-ukraina-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: lviv@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2022 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2022 Authors of the articles

TABLE OF CONTENTS

AGRICULTURAL SCIENCES

1.	Баранов І. М., Джусов О. А. ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО ЗРОСТАННЯ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	32
2.	Бессонова В. П., Панасенко А. В. ХАРАКТЕРИСТИКА ЖИТТЄВОГО СТАНУ ДЕРЕВНИХ НАСАДЖЕНЬ ПАТ «ІНТЕРПАЙП НМТЗ»	36
3.	Григоренко Т. В. ПІДРОЩУВАННЯ ЛИЧИНОК РОСЛИНОЇДНИХ РИБ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ПАСТИ ЗЕЛЕНОЇ ВОДОРОСТІ CHLORELLA VULGARIS	40
4.	Дацко Т. М., Огородник В. Р. ПРОДУКТИВНІСТЬ ТА ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ЯГІДНОЇ ПРОДУКЦІЇ ЗА УМОВ КАДМІЄВОГО ЗАБРУДНЕННЯ ҐРУНТІВ	44
5.	Зеленянська Н. М., Мандич О. М. ПРОЯВ РЕГЕНЕРАЦІЙНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ КОМПОНЕНТІВ ЩЕП ВИНОГРАДУ	47
6.	Комоні Є. Й. ПОРІВНЯЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗМІНИ МАСИ РІЗНИХ СОРТІВ ЯБЛУК ПІД ЧАС ХОЛОДИЛЬНОГО ЗБЕРІГАННЯ	54
7.	Кришталь Г. Б. СУЧАСНИЙ СТАН АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ	58
8.	Никитина О. В. ЭКОЛОГИЧЕСКАЯ ОЦЕНКА СТЕПЕНИ ЗАГРЯЗНЕНИЯ ЧЕРНОЗЕМА ОПОДЗОЛЕННОГО РАДИОАКТИВНЫМИ НУКЛИДАМИ ПРИ ДЛИТЕЛЬНОМ ЗЕМЛЕПОЛЬЗОВАНИИ	62
9.	Підховна С. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМИ REALTIME LANDSCAPING ARCHITECT В ПРОЦЕСІ ПРОЄКТУВАННЯ ЛАНДШАФТНИХ ОБ'ЄКТІВ	66
10.	Румянцев М. Г., Даниленко О. М., Тарнопільський П. Б. ДОСВІД ВИРОЩУВАННЯ СІЯНЦІВ ДУБА ЗВИЧАЙНОГО ІЗ ЗАКРИТОЮ КОРЕНЕВОЮ СИСТЕМОЮ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ СТИМУЛЯТОРІВ РОСТУ У ДП «ХАРКІВСЬКА ЛНДС»	69
11.	Усик С. В. ЗАГАЛЬНА ПРОДУКТИВНІСТЬ 5-ПІЛЬНИХ СІВОЗМІН ЗА ВИХОДОМ ОКРЕМОЇ ПРОДУКЦІЇ, КОРМОВИХ ОДИНИЦЬ І ПЕРЕТРАВНОГО ПРОТЕЇНУ ПРИ РІЗНОМУ ЇХ НАСИЧЕННІ ЗЕРНОФУРАЖНИМИ КУЛЬТУРАМИ	76

249. *Храпачов О. М.* 1247
РОЛЬ ТВОРЧИХ СИМПОЗИУМІВ У ФОРМУВАННІ
ХУДОЖНИКА
250. *Ху Сянь* 1254
УНІКАЛЬНА КОНОТАЦІЯ У КИТАЙСЬКІЙ КОЛЬОРОВІЙ
КОНЦЕПЦІЇ
251. *Циганок О. В., Чернявський Б. В.* 1260
МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО
252. *Юрко М. В., Більдер Н. Т.* 1264
РЕДИЗАЙН ЕЛЕМЕНТІВ АЙДЕНТИКИ ТА САЙТУ КОМПАНІЇ
LEAVE IT TO US

HISTORICAL SCIENCES

253. *Єрмаков А. Р.* 1269
ВКЛАД СЛОВАЦЬКИХ КУЛЬТУРНИХ ДІЯЧІВ У РОЗВИТОК
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА КУЛЬТУРИ В ІСТОРИЧНОМУ
КОНТЕКСТІ
254. *Коцан В. В.* 1273
ТРАДИЦІЙНІ ТИПИ ВУЛИКІВ ТА ГОСПОДАРСЬКИХ
БДЖОЛЯРСЬКИХ БУДІВЕЛЬ НА ЗАКАРПАТТІ НАПРИКІНЦІ
XIX – ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ XX СТ.
255. *Побуцька С.* 1281
ПРОТЕСТАНТСЬКА ЕТИКА ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ
БАГАТОВЕКТОРНОСТІ РЕФОРМАЦІЙНОГО РУХУ ПЕРШОЇ
ПОЛОВИНИ XVI СТОЛІТТЯ
256. *Рогожа М. М.* 1284
МІСІЯ ЄВГЕНА ЧИКАЛЕНКА У СУСПІЛЬНОМУ ЖИТТІ
УКРАЇНИ
257. *Соколова Н. Д., Барабаш І. С.* 1291
ІВАН СІРКО – ВІЙСЬКОВИЙ ТА ПОЛІТИЧНИЙ ДІЯЧ
УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ
258. *Стадник О. О., Кузьмінець Н. П.* 1296
ФОРМУВАННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ: ІСТОРИЧНИЙ
ДИСКУРС. КАРПАТСЬКА СІЧ
259. *Сугак В. В.* 1304
ДОКУМЕНТИ КОСТАНДІ К. К. В ОСОБОВОМУ ЗІБРАННІ
КРАЄЗНАВЦЯ ЛУЩИКА С. З. В ДЕРЖАВНОМУ АРХІВІ
ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

CULTUROLOGY

260. *Глушук О. Г., Тарасюк А. А.* 1311
КРИЗОВІ ЯВИЩА У СУЧАСНІЙ СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ
ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ
261. *Чернуха О. В., Харченко Л. В.* 1318
КУЛЬТУРНА ТА МЕНТАЛЬНА ВІДМІННІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО

ІВАН СІРКО – ВІЙСЬКОВИЙ ТА ПОЛІТИЧНИЙ ДІЯЧ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Соколова Наталія Дмитрівна

к.і.н., доцент

Барабаш Іван Станіславович

Студент

Національний університет фізичного виховання і спорту України
м. Київ, Україна

Вступ. Іван Сірко — кошовий отаман, легендарний козак, національний герой, про якого склали чимало легенд, пісень, історичних дум та переказів. Козак, ім'я якого асоціюється з непереможністю, мужністю та кмітливістю. Сучасники вважали його характерником — козаком-чаклуном, через що вороги боялись навіть отримати звістку про його наближення. Та через що І. Сірко має таке гучне ім'я? Яких політичних поглядів він дотримувався та яка була його головна мета?

Мета роботи полягає у висвітленні основних віх життя та діяльності кошового отамана І. Сірка.

Матеріали та методи. При проведенні дослідження використано дані літературних джерел. В роботі були застосовані аналітичний, описовий методи дослідження.

Результати і обговорення. Почати слід з самого початку, а саме з його народження. Тут достеменної інформації немає. Раніше вважалося, що народився Іван приблизно на поч. XVII ст. в козацькій слободі Мерефа (Харківщина). Але, більш новітні дані свідчать, що з'явився на світ він у колишньому сотенному містечку Брацлавського полку на Поділлі — Мурафі (Вінничина). За походженням майбутній кошовий отаман був скоріше із шляхетного роду а ніж козацької сім'ї [2]. В історичних документах вперше засвітилося ім'я І. Сірка у 1644-1645рр., коли той, переселившись на Слобожанщину, був на службі у російського царя на прикордонні «Дикого поля».

В різних джерелах також існує легенда про участь Б. Хмельницького та І. Сірка, найнятих урядом французької корони, в Тридцятилітній війні. Проте, сучасні дослідники даний міф спростували, пояснюючи це перекрученням імені барона де Сіро, французького генерала [4].

До більш реальних фактів відносять участь І. Сірка під час Національно-визвольної війни середини XVII ст. під проводом Б. Хмельницького. Взагалі, його діяльність припадає на досить важкі часи для України. Саме в цей період її території намагатимуться привласнити московський цар, польський король та османський султан. 1653р. у грудні він воює з кримськими татарами на Поділлі.

Через рік І. Сірко учасник Переяславської Ради. Згодом, він перебирається на Чортомлицьку Січ. В той період, а саме 18 січня (8 січня) 1654 р., в Переяславі Б. Хмельницький збирає військову раду щодо прийняття рішення про визнання козаками над собою протекторату Московського царства. На ній старшина з гетьманом присягнули на підданство московському царю. Таке рішення сприйняли дуже по-різному, і як наслідок: була сформована опозиція. І. Сірко виявився ярим супротивником прийнятої домовленості на Переяславській Раді [1].

Проте, вже у 1659р. стає прибічником Москви. Чому Іван Дмитрович так різко змінив свою позицію — можливо пояснити. Вірогідніше за все, це сталося через політику І.Виговського помиритися з поляками й татарами. Гетьман укладає Гадяцький договір, умови якого далеко не всім подобались. Почали поширюватись промосковські погляди, і І. Сірко мав подібні. Тут, ймовірно, відіграла роль православна церква. Так як Іван шанував віру (деякі джерела свідчать про його запрошення уставника на Січ), православна Москва йому могла здатись кращим варіантом, а ніж католицька Польща і мусульманські кримчаки [1].

З 1658 по 1659 рр. в Україні йде справжня громадянська війна. Згодом внутрішнє протистояння переросте в російсько-українську війну, де І. Сірко приймає активну участь. Щоправда, тоді його діяльність несе більше негативний характер для отримання незалежності України. Він разом з

І. Богуном протистояли гетьману І. Виговському і знищили багато його прихильників. Ситуація складалась не на користь І. Виговського, яка ускладнилась через походи Івана Дмитровича на татар. Врешті-решт, І. Виговський зрікається своєї булави, а новим гетьманом проголошують Ю. Хмельницького.

І. Сірко переходить на бік нового гетьмана, та не на довго. Після укладення 1660 р. пропольського Слободищенського трактату, він перестає підтримувати Юрія. До цього, навесні, відбувся вдалий військовий похід І. Сірка на Очаків, одночасно з цим майбутньому кошовому отаману вдалось завдати удару по фортеці Іслам-Кермен. Після цього він ще не раз відвідає Кримське ханат. Так, в 1661 р. під час чергової вилазки на кримські улуси козакам під проводом Івана Дмитровича вдалось захопити близько 16000 коней [1].

у 1663 р. І. Сірко став кошовим отаманом, і, як засвідчують різні документи, обирався повторно щонайменше 15 разів. В цей період Іван Дмитрович займає опозиційну позицію до усіх тодішніх гетьманів.

В 60-х рр. XVII ст. кошовий отаман здійснює цілу низку військових походів на Крим. Впродовж року, перебуваючи на позиціях прихильника політики лівобережного гетьмана і. Брюховецького, І. Сірко провів два вдалих походи на Крим, де зміг захопити Перекоп, вбити Карач-бея та визволити багатьох невільників-християн. Згодом, вже опозиційний до І. Брюховецького, кошовий отаман осідає на Слобожанщині та обіймає посаду харківського полковника (1664-1665 рр.).

В 1668 р. отаман відновлює активну військову діяльність і здійснює черговий похід на Крим. Разом з 2000 козаками та кошовим отманом Запорізької Січі І. Рогом, він зміг зайняти фортецю Арабат та, улус Ширин-бея, перебили багато ординців, захопили полонених, в тому числі і сина малолітнього Ширин-бея. Це була досить гучна подія, про що свідчать записи у німецькій газеті того ж року. Як в ній зазначається, козаки забрали близько 36000 золотих, багато коштовного хутра і сукна. Також автори замітки описали

досить цікаву тактику І. Сірка з застосуванням «живого щита». Кошовий отаман повертався додому цілим табором із возів, проте його наздогнав кримський хан. Тоді козаки оточили табір «живим щитом» з татарських жінок. З метою уникнення кровопролиття, хан змушений відступити [3]. Цей випадок підтверджується і в «Віршованій хроніці» (1682р.). Хоча в даному фрагменті І. Сірко виступає далеко не як поціновувач моральних цінностей, це не має його характеризувати, як жорстоку й безсовісну людину. На нашу думку, кошовий отаман виявляє свій стратегічний хист.

В переважній більшості історичних джерел описується шляхетність Івана Дмитровича. В тій же самій «Віршованій хроніці» наголошується, що отаман не допускав знущань із полонених. Непослух же міг каратися смертю власних козаків [3].

Важливу роль І. Сірко відіграв під час спроб правобережного гетьмана П. Дорошенка відновити територіальну цілісність Гетьманщини. На Слобожанщини Іван Дмитрович розпочинає повстання проти московської влади. Незабаром, йому вдалось встановити контроль над частиною Слобожанщини та розгромити російські війська під Полтавою та Охтиркою. Однак, протурецькі погляди П. Дорошенка сприяли розпаду коаліції з І. Сірком. Відсутність підтримки гетьмана з боку легендарного кошового отамана в певній мірі не дозволили П. Дорошенку втілити в життя плани із об'єднання Гетьманщини та проголошення її незалежності.

Кошовий отаман не припинив військові походи на території Османської імперії та Кримського ханства. В 1672 р. Іван Сірко вирішив поборотися за гетьманську булаву, проте поступився І. Самойловичу. Це остаточно змусило кошового отамана зайняти антимосковську позицію та переглянути свої погляди щодо співпраці з поляками і, навіть турками. Всі його дії направлено на захист інтересів Запоріжжя. На нашу думку, саме дії І. Сірка переломили хід турецьких походів на Чигирин і змусили останніх відступити.

Висновки. Історичні джерела XVII – XVIII ст. ідеалізували постать І. Сірка з певним штампом борця з ісламським світом. Об'єктивний погляд на

діяльність кошового отамана свідчить, що попри значний військовий талан, І. Сірко не вмів знаходити компроміси зі своїми політичними опонентами, що негативно впливало на боротьбу українських гетьманів за єдину та незалежну козацьку державу. Та попри це, він залишається улюбленим літературним героєм та символом «справжнього запорізького козака».

Література:

1. Прудивус С.В. Постать Івана сірка в історії України [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<https://kuprienko.info/prudivus-s-v-postat-ivana-sirka-v-istoriyi-ukrayini/>
2. Іван Дмитрович Сірко – славний кошовий отаман Війська Запорозького Низового [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://cdiak.archives.gov.ua/v_Ivan_Sirko_otaman.php
3. Юрій Мицик «Німецька газета 1668р. і важливий епізод біографії Івана Сірка» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://chtyvo.org.ua/authors/Mytsyk_Yurii/
4. Мустафін О. Барон Сірко Ла-Маншський, або легенда про «козаків кардинала» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.istpravda.com.ua/articles/2019/08/26/156134/>